

Arturo ('70), wałbrzyszanin. Magister kulturoznawstwa z dyplomem Uniwersytetu Wrocławskiego. Miłośnik muzyki, zwłaszcza klasycznej: Chopin, Mozart, Beethoven. Piewca literatury, szczególnie: Mickiewicz, Norwid, Jachimowicz. Na fundamencie tych zewnętrznych inspiracji, owianych nutą osobistej wrażliwości, z pasją godną

miana poety, zdradza oryginalne wiersze.

Poezja ta przyciąga wyszukаныmi metaforami. Znajdziemy tu odniesienia do kategorii szerszego typu, ukazują one z jak wielu źródeł czerpie autor. Rozpiętość horyzontów intelektualnych, wykwinny zmysł estetyczny oraz otwartość, stanowią wdzięczne narzędzia w sztuce zgłębiania sedna Istnienia. Odzwierciedla to tematyka wierszy. Poczynając od sfer romantycznych („Muza”, „Rubin”), poprzez świat muzyki („Koncert...”); i dalej, przez obszary różnorodnej obyczajowości („Chamstwo”, „Poranek Afrodyty”), aż po krotocwilną refleksję ubogaconą erudycją („Puszka”, „Dialog...”), czy niebanalną zadumę nad tym co Ważne („Tylko chwila”, „Ekologiczny ZEW”). Co wiersz, to nowy gejzer weny.

Dbając tyleż o sens, co i o zewnętrzną szatę utworów, niesiony na fali twórczych westchnień, najchętniej sięga do formy wiersza sylabicznego.

Nietuzinkowość autora tomu, przejawia się i w swobodzie, z jaką odnajduje się tak w tekście rymowanym, jak i w standardzie pisania poezji białej. Korzystając z możliwości danych przez wiersz biały, porywa odbiorcę filozoficznym liryzmem swego potencjału („Gdybym odkrył”).

Swoją twórczość prezentował podczas spotkań autorskich i wydarzeń okołoliterackich (Broumowskie Dni Poezji, Bielawska Noc Poetów). Występował przed publicznością w rodzimym Wałbrzychu, Szczawnie Zdrój, Bielawie a także w Broumowie (Czechy) oraz odległym Monastirze (Tunezja).

Pojedyncze utwory Arturo Jarmułowskiego drukowane były na łamach: Almanachu Wrocławskiej Wszechnicy Literackiej oraz Wałbrzyskiego Informatora Kulturalnego. Jest to pierwsza zwarta publikacja tego autora, zarazem debiut godny wnikliwej lektury. Polecam!

Gwidon Hefid